

Η συζήτηση των ένστάσεων

• Συνέχεια όπο τη σελίδα 11
καθηρίζει έπαθλο και ό πρεσβερ
άνεκτος την απόρριψη του αιτία
μετα το αιτιολογικό στην εξέ-
τρο παράγοντα δεν προβλέπεται υ-
πό τον Νομοθετικό Διετοριθμό (Ά.
9) 1973 περι διενεργείας του Δημο-
φίστεται.

**"Η πρόταση
του κ. Εισαγγελέως"**

Μετά τη λήξη της συζήτησης, δ
λόγω έδηθη στον Εισαγγελέως του

"Εργού του δικαστηρίου δεν είναι παρά μόνο φυσικό τον νομόν.

Τόπος περιστατικού, τόπος διάλογο-
τορού, τόπος της άλλης, δεν λέγεται
τόπος της δικαστηρίου, τόπος της δι-
καστηρίου της νομούς.

Καί προκατόν, νόμος είναι ή η Συ-
ντοκτική Πράξης της Ιερής Ιουδαίου
και την 9/1973.

Επειδή γνωρίζει τη νομοθετήσα-
σθα:

"Η Κυβερνήση — συνέχεια δ
κ. Εισαγγελέως — ανέλαβε την ίδιαν
κατόπιν έπικρατησης έναντιστάσεων,
ή δημοσία θέσης ή πρώτου την ίδιαν
ώρμουμενον διατάξεις του νόμου. Καί
έπρεπε, μόνος είναι ή η Συντοκτική
Πράξη, διετίπρινος σε ωριμότητα
είναι οι ιερούς είναισας. Αναμοιθη-
τικά, η Κυβερνήση διετάξεις στη

πικονινίας όποιο δικαιοδόλησην της δι-
καιοδόλησης πάλι... — είναι δι-
πλοί διπλοί είναι λόγοι δικαιοδόλησης.

Προσεστεῖ δε διπλοί διπλοί είναι
είς την ένστάσεις πρώτου φυσικού

του λόγου τούτου πεπραγμένον
στο τού πρώτου ή πρώτης πρώτης

την ένστάσεις πρώτης πρώτης πρώτης